

I DAG

Gymnasie-reform er et planlægningsmareridt

Det er en bekendtgørelse, mange udøvere elsker at hade. Gymnasiereformen fra 2005 er, trods gode intentioner, endt i et planlægningsmareridt med store menneskelige og faglige konsekvenser. Information var på skolebænken en mandag morgen

GYMNASIEREFORM af Mette Jensen

Der er ikke længere nogen undskyldning for ikke at kende lektien. Den står på det online skema, der altid er tilgængeligt for alle i Lectio. Lectio er det it-planlægningsredskab, to tredjedele af landets gymnasier bruger for at holde styr på studieplaner, visioner og elevs kompetenceudvikling.

Klokken 8.00 denne mandag morgen står der for i.a. på Østre Borgerdyd Gymnasium i København engelsk på skemaet med Paul Bridgwater. Et klik på første modul og du kan se, at dagens tema er tro. Teksterne er digte af Rumi, William Byrd og John Lennon.

Paul Bridgwater træder ind af den røde dør, og timen skal begynde så hurtigt som muligt. Programmet er tæt pakket. Nogle skal dog lige printe en stil. Nogle er blevet forsinket med DSB og kom-

mer dumpende. Fravær bliver ført direkte ind på Pauls bærbare computer med det samme. Det mindsker arbejdsgangen, siger han og trækker på skulderen. Alt skal jo alligevel derud - på nettet.

Tankpasseren

Paul oplever som mange af sine kolleger et øget arbejdspress på baggrund af det intensiverede krav om dokumentation af undervisning. Alle elevers studieplaner skal være tilgængelige på nettet gennem alle tre år. Det samme gælder lærernes undervisningsplaner og ikke mindst studieretningsvisioner for alle studieretninger.

Paul Bridgwater skal senere på dagen til koordineringsmøde om netop en sådan vision for i.f., der har valgt studieretningen engelsk-spansk-samfundsfag. Først skal han lige undervise klassen på 2.modul.

På væggen hænger Tony Blair sammen med Kofi Annan, Hugo Chávez og Fidel Ca-

stro. 'Glædelig politisk jul', står der øverst på opslagstavlen, og på tværs af Tony Blair står der; Giv os et kys og få en på opleveren.

Jeg vil gerne give eleverne det bedste, men det er svært at detailplanlægge alting, som reformen lægger op til

Paul Bridgwater, gymnasielærer på Østre Borgerdyd Gymnasium

»Det kan godt være, at jeg efter den her time kan sætte kryds ved en kompetence i studieplanen. Men det er ligegyldigt, hvis eleverne i virkeligheden ikke har lært det,« siger Paul og går tilbage til tavlen for at høre, hvad eleverne har at sige om dagens tekst.

»Motivation er alt, og reformens massive rationalisme, der betyder, at viskalsæt krydser overalt, dræber

den. Somsådan er hver enkelt ting i reformen god, men det er for massivt og for ambitiøst på en gang,« fortæller han.

Med Pauls ord er gymnasielærerne gået fra at være tankpassere til at være enzympædagoger, der hele tiden spørger; hvad vil I lave nu? I hans øjne har tankpasseren stadig sin berettigelse.

»Mange af tingene i reformen lægger op til, at eleverne selv skal tage initiativ til ting, men det ender alligevel med at blive gjort med fort hånd af lærerne,« siger han.

Panoptica i klasselokalet

Efter de to første moduler er der morgensamling. Det er årets første, og Paul Bridgwater skal i dag ikke være konferencier, men er lige nødt til at stikke ned forbi, da han er med i fællesudvalget, der arrangerer møderne.

På scenen går to tredje-års elever igang med en nytårstale. De runder gallafesten, sammenholdet under strejkerne i efteråret og overgan-

gen til selveje. Sidst slutter de paroleagtigt: 'Til fortsat kamp for en bedre uddannelse'.

Eleverne klapper højtlydt. Paul klapper med.

»Det er perfektionismen, der stresser,« fortæller han lidt senere på lærerværelset.

»Jeg vil gerne give eleverne det bedste, men det er svært at detailplanlægge alting, sådan som reformen lægger op til. Det, lærerne står i nu, er lidt som i det perfekte fængsel, Panoptica. Fangerne ved ikke, om de bliver overvåget. Jeg ved ikke, om der er nogen, der kigger på de ting, jeg skriver på planerne og visionerne på nettet. Men det har en effekt,« siger han.

Koordineringshelvede

Tre lærere er lidt over middag klar til at koordinere alt det bedste, de har lært. I et lille rum på 3. sal mødes Paul med to af i.f.'s andre lærere Birgitte Munk og Martin Pedersen. De har en studieretningsvision i tankerne.

Paul sidder klar bag tastene, og Birgitte går i gang med at gennemgå en skabelon for en sådan vision brugt et tidligere år. Alle er enige om at genbruge formen. Ordet vision flyver gennem luften akkompagneret af beskrivelse, tværfaglighed og AT-forløb (Almenstudieforberedelse). Den nuværende vision for i.f. er for løst beskrevet og skal pindes ud i temaer for alle tre år. Men det er yderst vanskeligt at få puslespillet om de tværfaglige forløb til at gå op. Selv om der er 17 emner på listen.

»Et af problemerne er, at en af de lærere, der indgår i et sådant forløb, tit er nødt til at opgive fagligheden,« fortæller Paul.

I tilfældet med i.f. ser det ud som om, at matematiklæreren kan få lov at lave noget statistik. Måske ikke det mest kernefaglige område altid, som Paul udtrykker det.

Efterhånden som mødet skrider frem, lykkes det at nå frem til en vision eller udkastet til en. Paul sidder ved

computeren og griner lidt. Det samme gør Birgitte og Martin af den store koordineringskamp.

»Det gode ved at skrive det her er, at ingen læser det,« smiler Paul.

Paul pakker sammen og går på lærerværelset indtil næste møde.

»Jeg har længe prioriteret mit arbejde over min familie. Det må være afsindigt svært at få det til at hænge sammen, hvis man har små børn,« siger han.

Hans søster ringede en dag og spurgte, om han ikke snart skulle ud og se til sin nevø.

»Hvis ikke jeg skal bryde sammen, er jeg bare nødt til at planlægge så stramt, og det betyder, at jeg må sortere ting fra. Jeg har da også overvejet nedsat tid,« fortæller han.

Gymnasielærer Paul Bridgwater underviser i engelsk og filosofi på Østre Borgerdyd i København. Ifølge ham er it-systemet Lectio er uundværligt onde. Uden det ville den massive planlægning, som gymnasiereformen kræver, bryde sammen.

Foto: Søren Hartvig

Fakta

SAGEN KORT

■ Gymnasiereformen trådte i kraft den 1. august 2005. Reformen blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget og med opbakning fra Gymnasieskolernes Lærerforening (GL).

--

■ Reformen betyder øgede krav til dokumentation af undervisning samt større tværfaglighed. I den seneste tid har reformen været udsat for kritik. Mange lærere mener ikke, at reformen er skruet sådan sammen, at de kan nå de ting, der er dem påkrævet. Det går ud over det faglige niveau og medfører dårligere undervisning, siger de. Bureaukrati er gået for vidt. Politikerne mener dog ikke, at situationen er så slem, at det kræver radikale ændringer af reformen. Flere rektorer har også meldt ud, at man skal slå koldt vand i blodet.

--

■ GL har, siden reformen trådte i kraft, oplevet en markant stigning af lærere, der bliver sygemeldt på grund af stress.